

1. Слова Агура, Якеєвого сина, массеянина: Слово мужчини: Трудився я, Боже, трудився я, Боже, і змучився я!

2. Бо думаю, що немудріший за кожного я, і не маю я людського розуму,

3. і не навчився я мудрости, і не знаю пізнання святих...

4. Хто на небо ввійшов і зійшов? Хто у жмені свої зібрав вітер? Хто воду в одежу зв'язав? Хто поставив усі кінці землі? Яке ймення його, і яке ймення сина його, коли знаєш?

5. Кожне Боже слово очищене, щит Він для тих, хто в Нім пристановище має.

6. До слів Його не додавай, щоб тебе не скартав Він, і щоб неправдомовцем не став ти.

7. Двох речей я від Тебе просив, не відмов мені, поки помру:

8. віддали Ти від мене марноту та слово брехливе, убоztва й багатства мені не давай! Годуй мене хлібом, для мене призначеним,

9. щоб я не переситився та й не відрікся, і не сказав: Хто Господь? і щоб я не збіднів і не крав, і не зневажив Ім'я мого Бога.

10. Раба не обмовляй перед паном його, щоб тебе не прокляв він, і ти винуватим не став.

11. Оце покоління, що батька свого проклинає, і ньєнки своєї не благословляє,
12. покоління, що чисте в очах своїх, та від бруду свого не обмите,
13. покоління, які гордісні очі його, а повіки його як піднеслися!
14. Покоління, що в нього мечі його зуби, а гострі ножі його щелепи, щоб пожерти убогих із краю й нужденних з землі!
15. Дві дочки в кровожерця: Дай, дай! Оці три не наситяться, чотири не скажуть досить:
16. шеол та утроба неплідна, водою земля не насититься, і не скаже досить огонь!
17. Око, що з батька сміється й погорджує послухом матері, нехай видзьобають його круки поточні, і нехай орленята його пожеруть!
18. Три речі оці дивовижні для мене, і чотири, яких я не знаю:
19. дорога орлина в повітрі, дорога зміїна на скелі, корабельна дорога в середині моря, і дорога чоловічини при дівчині!...
20. Така ось дорога блудливої жінки: наїлась та витерла уста свої й повіла: Не вчинила я злого!...
21. Трясеться земля під трьома, і під чотирма, яких знести не може вона:

22. під рабом, коли він зацарює, і під нерозумним, як хліба наїється,

23. під розпустницею, коли взята за жінку, і невільницею, коли вижене пані свою!...

24. Оці ось чотири малі на землі, та вони вельми мудрі:

25. мурашки, не сильний народ, та поживу свою заготовлюють літом;

26. борсуки, люд не сильний, та в скелі свій дім вони ставлять;

27. немає царя в сарани, але вся вона в строї бойовім виходить;

28. павук тільки лапками пнеться, та він і в палатах царських!

29. Добре ступають ці троє, і добре ходять чотири:

30. лев, найсильніший поміж звіриною, який не вступається ні перед ким,

31. осідланий кінь, і козел, та той цар, що з ним військо!

32. Якщо ти допустився глупоти пихою, й якщо заміряєш лихе, то руку на уста!

33. Бо збивання молока дає масло, і дає кров вдар по носі, тиск же на гнів дає сварку.

